

Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

nr. 45

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

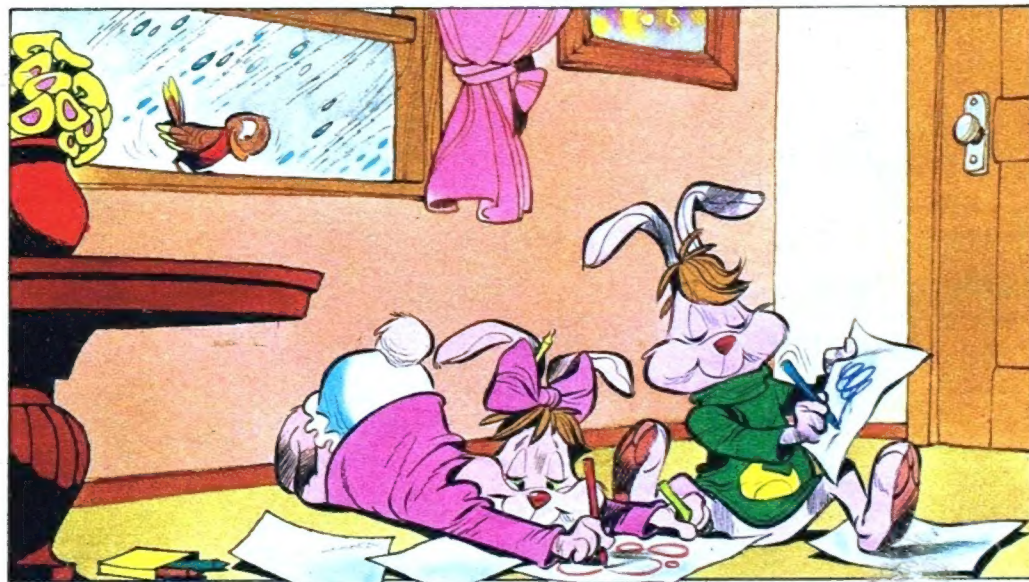

Kijk eens wat Bobo goed kan springen? Hop, over de bok. Le-
nig, hoor! In de tekening zijn nog drie van die bokken verstopt.
Kun je ze vinden?

voorleesblad voor peuters en kleuters

Bobo Konijn en zijn

1. Omdat het vandaag niet zulk mooi weer is, blijven Krabbel en Boemsi binnen spelen. Ze hebben papier en kleurpotloden gekregen. „Hihi!” Nou zijn we net echte kunstenaars!” lacht Boemsi. „Leuk hè?”

2. Nou, hun tongetjes hangen van ijver uit hun mond. Zo doen ze hun best. Krabbel wil alleen maar rondjes tekenen. „Met rood!” zegt ze. „Want rood is de mooiste kleur!”

3. Als mama konijn binnenkomt zegt die: „Zo jongedames. Kijk eens wat ik heb? Lekker limonade.” „Hmm, lekker!” roepen Boemsi en Krabbel. „Van tekenen worden we altijd zo dorstig.”

4. Maar net als mama Konijn weer de kamer uit is, gaat de andere deur open en... pijsnel rent Bobo door de kamer. PATS! En daar schopt hij een glas limonade omver. „Oh!” roept Krabbel boos. „Mijn mooiste tekening. Helemaal vernieuwd!” Nou Bobo kijkt even verbaasd om. „Eh... heb ik... dat... gedaan?” vraagt hij.

5. Krabbel begint heel hard te huilen. „Bah, vervelend konijn!” roept ze. „Kapotmaker! Bah!” En Krabbel is zo boos dat ze de tekening in de hoogte houdt zodat alle limonade naar beneden druipst. Precies op de tekening van Boemsi. Die snapt er nou helemaal niks meer van. Dan begint Boemsi ook nog te huilen. Kijk maar!

Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

vrolijke familie

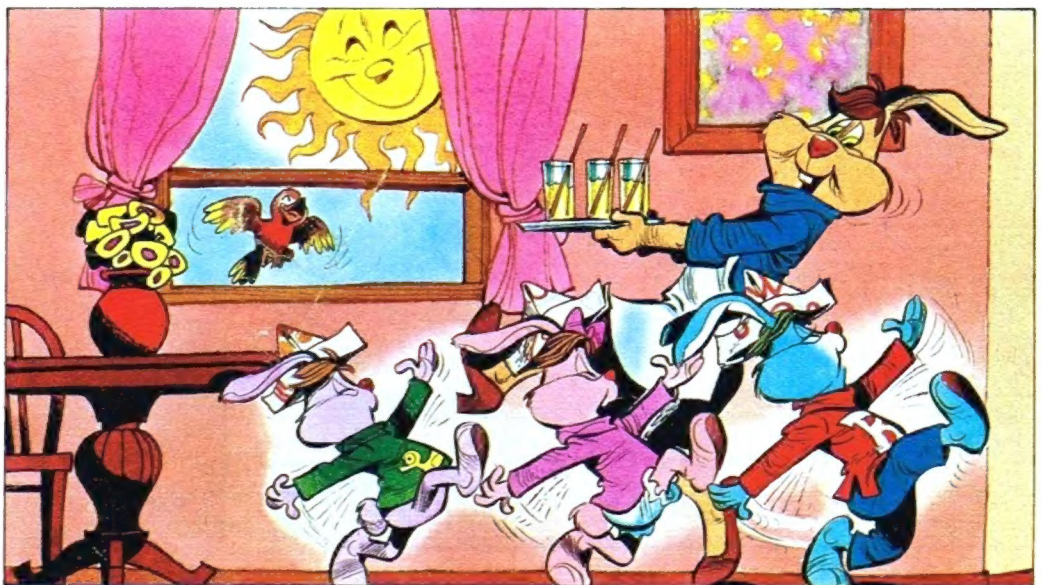
6. „Eh... stil maar!” roept Bobo dan. „Stil nou maar! Jullie hebben toch nog meer tekeningen?” „Huhu, maar niet zulke mooie als deze!” huilen Krabbel en Boemsi. Tja, denkt Bobo dan, hoe moet ik die twee nou weer op laten houden met huilen. Even denkt hij goed na en dan... heeft hij een echt slim plannetje, hoor!

7. Dan pakt Bobo de natte tekening. „Kijk!” zegt hij. „Van een natte tekening zijn vast nog een heleboel andere mooie dingen te maken!” Dan vouwt hij van de tekening een... muts! „Oh, wat mooi!” roepen Krabbel en Boemsi tegelijkertijd. En Bobo vindt zichzelf natuurlijk een heel erg slim konijn!

8. „Wat mooi!” zegt Krabbel. „Ik heb altijd al zo’n kleurige muts willen hebben!” „Ik heb alleen maar een muts van krantenpapier gehad!” zegt Boemsi. Tja, zo zie je maar. Van huilen komt altijd weer lachen.

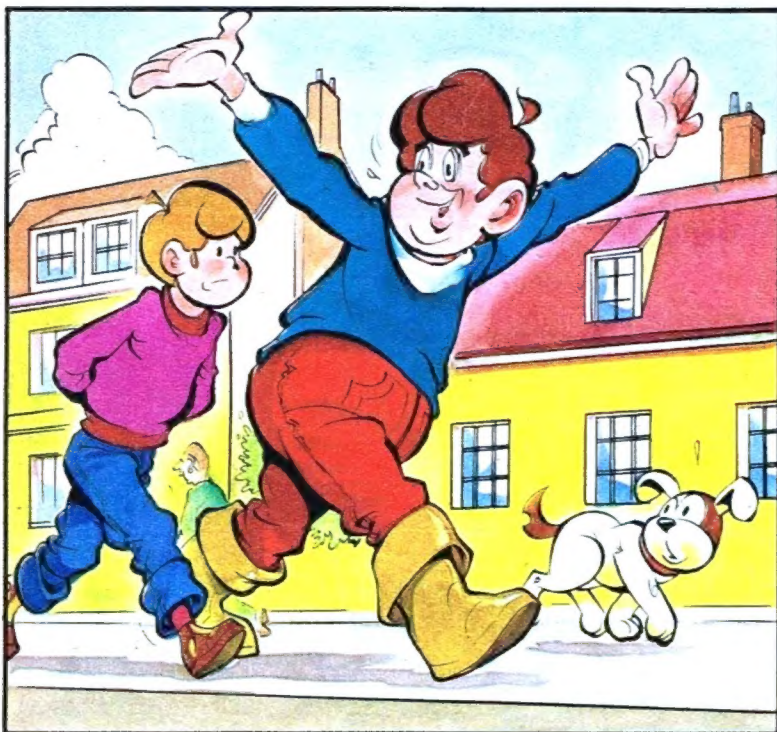

9. En als Bobo drie mooie mutsen heeft gevouwen, zetten ze er alle drie eentje op. „Nou zijn we net soldaten in het konijnenleger!” roept Boemsi en heel plechtig marcheert hij door de kamer! Links, rechts...

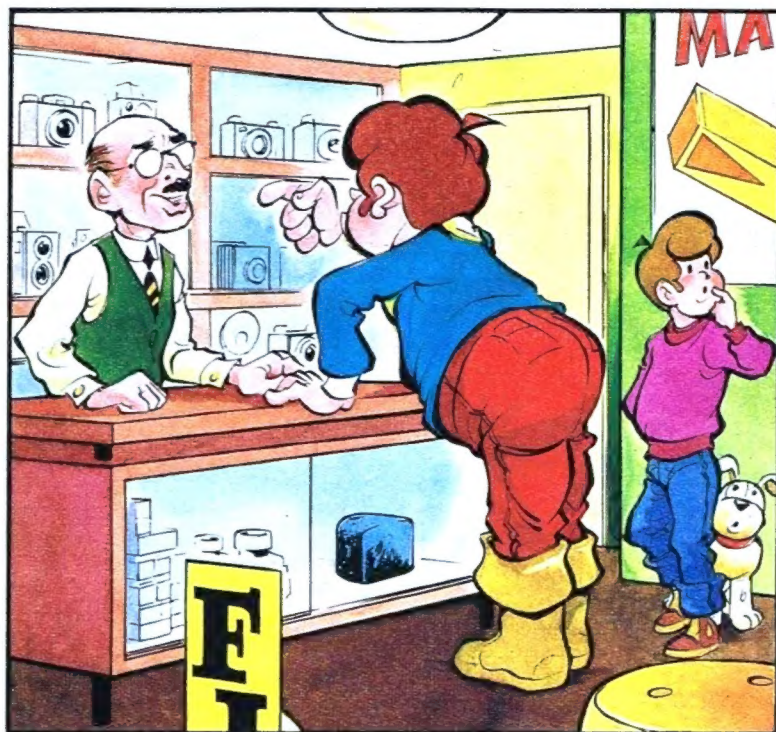
10. Links, rechts! En als mama Konijn met nieuwe glazen limonade binnenkomt is het helemaal groot feest. „Als jullie niet meer dorstig worden van het tekenen dan... worden jullie dat wel van marcheren!” zegt ze.

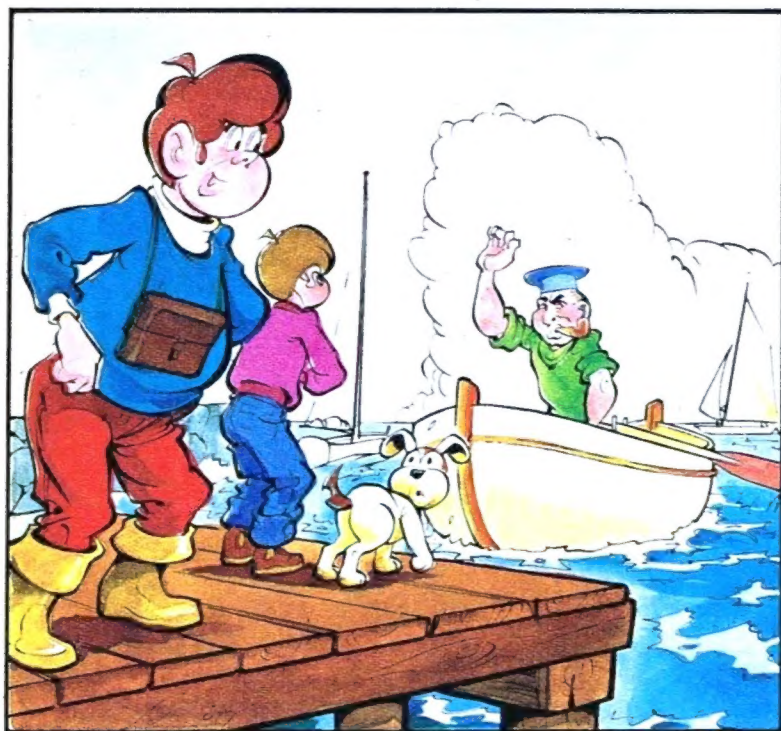
OOM STUNTEL

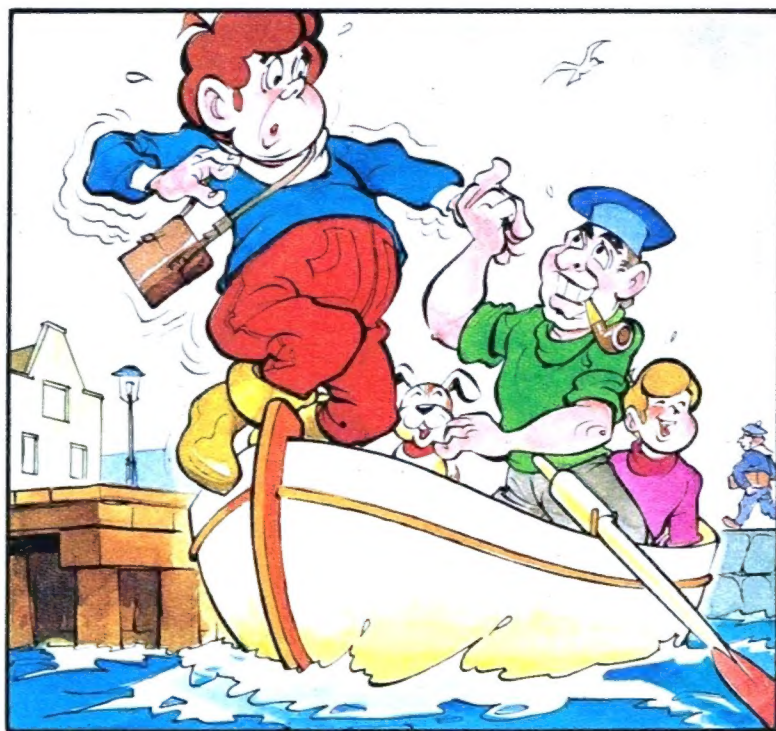
1. „Waar gaan we eigenlijk naar toe, oom Stuntel?” vraagt Heintje als ze samen door de straat lopen. Heintje is erg nieuwsgierig. „Mmm!” zegt oom Stuntel geheimzinnig. „Ik moet even in de fotozaak zijn. „Een fotorolletje kopen!” En met zijn grote laarzen stapt oom Stuntel stevig door. Hij heeft veel haast!

2. Oom Stuntel weet precies wat hij wil. Met een heleboel woorden maakt hij de meneer van de fotozaak duidelijk wat hij moet hebben. „Aha!” zegt de meneer eindelijk. „Gewoon een fotorolletje dus.” „Precies!” zegt oom Stuntel. „Ik wil straks de zon fotograferen als die ondergaat!” De meneer knikt bedenkelijk.

3. Als oom Stuntel en Heintje even later bij het meer aankomen staat de visser met zijn boot al op hen te wachten. „Hé, drie dubbel overgehaalde landrotten! Hier!” roept hij. „De zon gaat maar één keer per dag onder dus... opschieten hè!” Oom Stuntel knikt wijs. „Zee fotografie is zo mooi!” roept hij.

4. Maar oom Stuntel is weliswaar gek op watersport maar... een goed zeeman dat is hij niet. „Uh... is er geen grotere boot?” vraagt hij dan en met moeite blijft oom Stuntel rechtop staan. De visser moet erg hard lachen. „Welja, meneer Stuntel wil een kajuitjacht!” roept hij. „Met een slaapkamer natuurlijk!”

gaat foto's maken

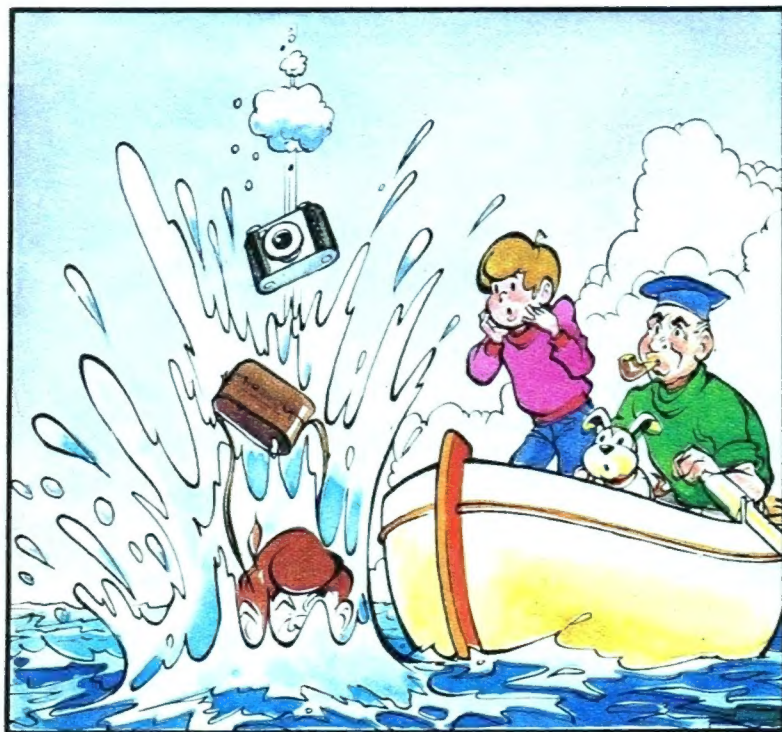
5. Oom Stuntel vindt zichzelf wel wat kinderachtig. „Ah ja!” zegt hij. „Tenslotte word ik ook een dagje ouder!” Dan vaart de boot weg. Echt rustig voelt oom Stuntel zich niet, al doet hij wel alsof!

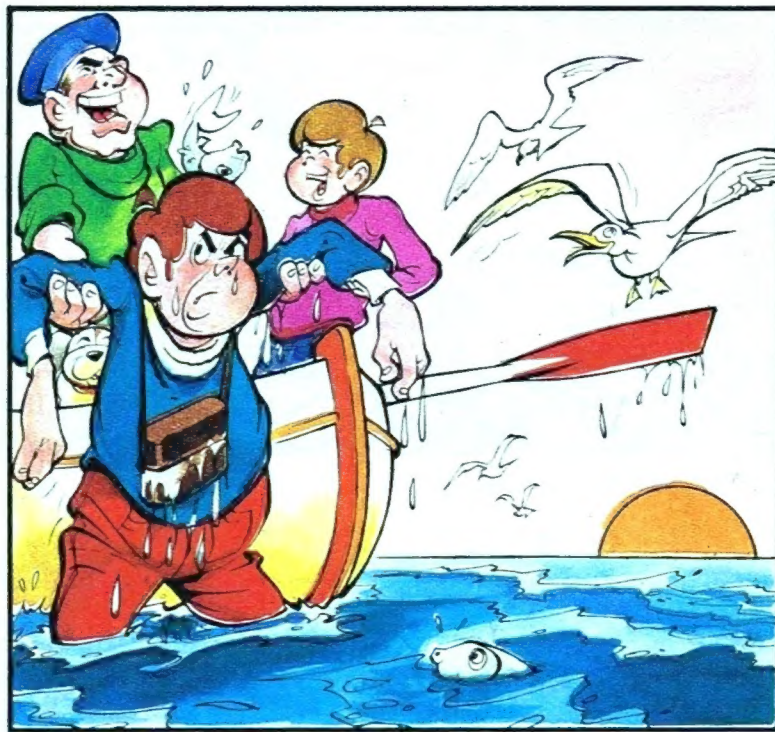
6. „Bewegende zeemeeuwen zijn 't moeilijkst te fotograferen!” roept oom Stuntel. Maar natuurlijk draait hij daar zijn hand niet voor om. „Dit is de mooiste foto die ik maak... eh... bijna de mooiste, natuurlijk!”

7. En omdat oom Stuntel zoveel mogelijk zeemeeuwen op zijn foto wil krijgen, doet hij een paar stappen naar achter. Oei, wat wiebelt de boot. „Een beetje draaien, visser?” vraagt hij. Dan doet hij nog 'n stap.

8. En... PLONS! De laatste stap was zeker 'n meter naast de boot en oom Stuntel gaat kopje onder. „Help, blub, help, blub!” roept hij. „Hihi, oom Stuntel!” roept Heintje. „Doet u ook al aan onderwater fotografie?” Maar oom Stuntel kan alleen maar met „blubblub” antwoorden. „Man overboord!” roept de visser.

9. En met vereende krachten trekken ze oom Stuntel even later weer aan boord. Natuurlijk is hij drijfnat en... is zijn fototoestel verdwenen. Op de bodem van het meer, natuurlijk. Maar oom Stuntel is veel te boos om daar nu aan te denken. „Hmm!” moppert hij. „Met een groot jacht was dit niet gebeurd!”

Puzzelen met Bobo

De zon heeft de laatste dagen zo hard geschinen dat papa maar gauw zijn plantjes gaat water geven. Maar er is iets vreemds met zijn tuintje. De zonnebloemen zijn wel mooi, maar er klopt iets niet. Zie jij dat? En papa's pet ziet er ook zo raar uit, net als het vogelnestje. Als je met je vinger langs de lijntjes gaat, zie je welk vogeltje er het eerst bij is?

* * * * *

Bobo's fotohoekje

Regelmatig krijgt de redactie van Bobo leuke foto's toegestuurd, die ouders hebben gemaakt van hun Bobo-kleuter. Daar zaten vaak zulke aardige foto's bij, dat wij op het idee kwamen hier een regelmatig terugkerend *fotohoekje* van te maken. Heeft u een gezellig, spontaan kiekje van uw kleuter, stuur het dan op naar Bobo. Om de andere week wordt er dan in *Bobo's fotohoekje* een ereplaatsje vrijgemaakt voor de „prijs-foto". En... *alle* inzenders kunnen nog rekenen op een aardige verrassing ook!

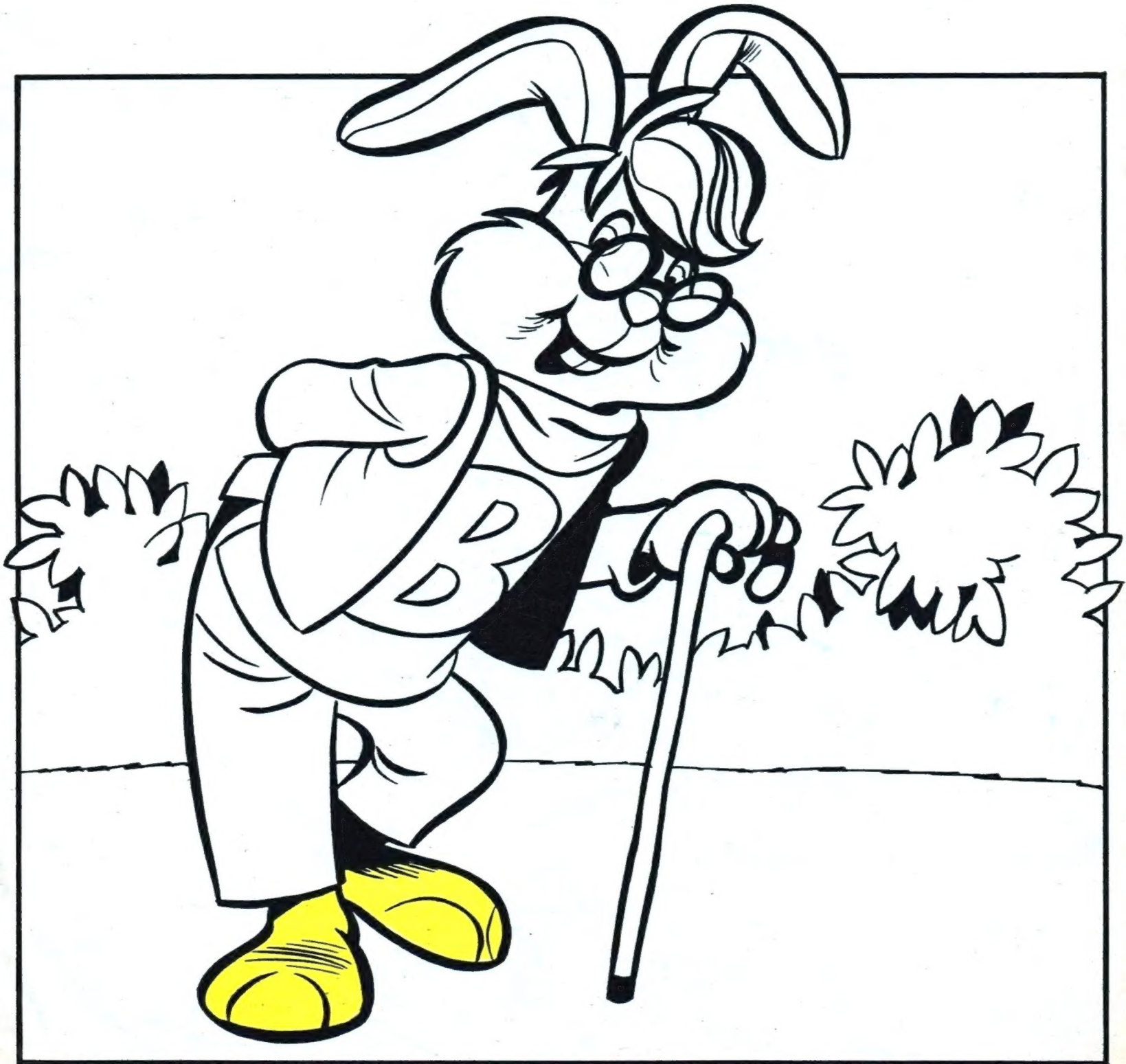
Het formaat van de foto, *alléén* zwart-wit, mag niet groter zijn dan 6 x 9 cm. Aan de achterkant van de foto zet u in duidelijke blokletters de naam en de leeftijd van uw kleuter, het adres, de woonplaats en de provincie. Bovendien is het noodzakelijk een *negatief* bij te sluiten en een postzegel van 40 cent; dit voor terugzending van foto en negatief.

Uw inzending zó adresseren:
Bobofoto, Postbus 6003, Haarlem

Deze foto krijgt de prijs: het zijn Kevin en Ivor Walstra (6 en 4 jr. oud) Chopinstraat 28. Haaksbergen (Ov.)

Krabbels eigen kleurplaat

Bobo heeft zich verkleed voor Krabbel. Zie je waarop hij nu lijkt? Op een heel oud opaatje. Vreemd staat dat, hè, die bril en wandelstok. Krabbel vindt dat zo leuk dat ze er vlug een tekening van maakt. Want Bobo als opa, dat zie je niet zo vaak. Kun jij de tekening mooi kleuren? Misschien kun je hem weer naar Krabbel opsturen? Daaag!

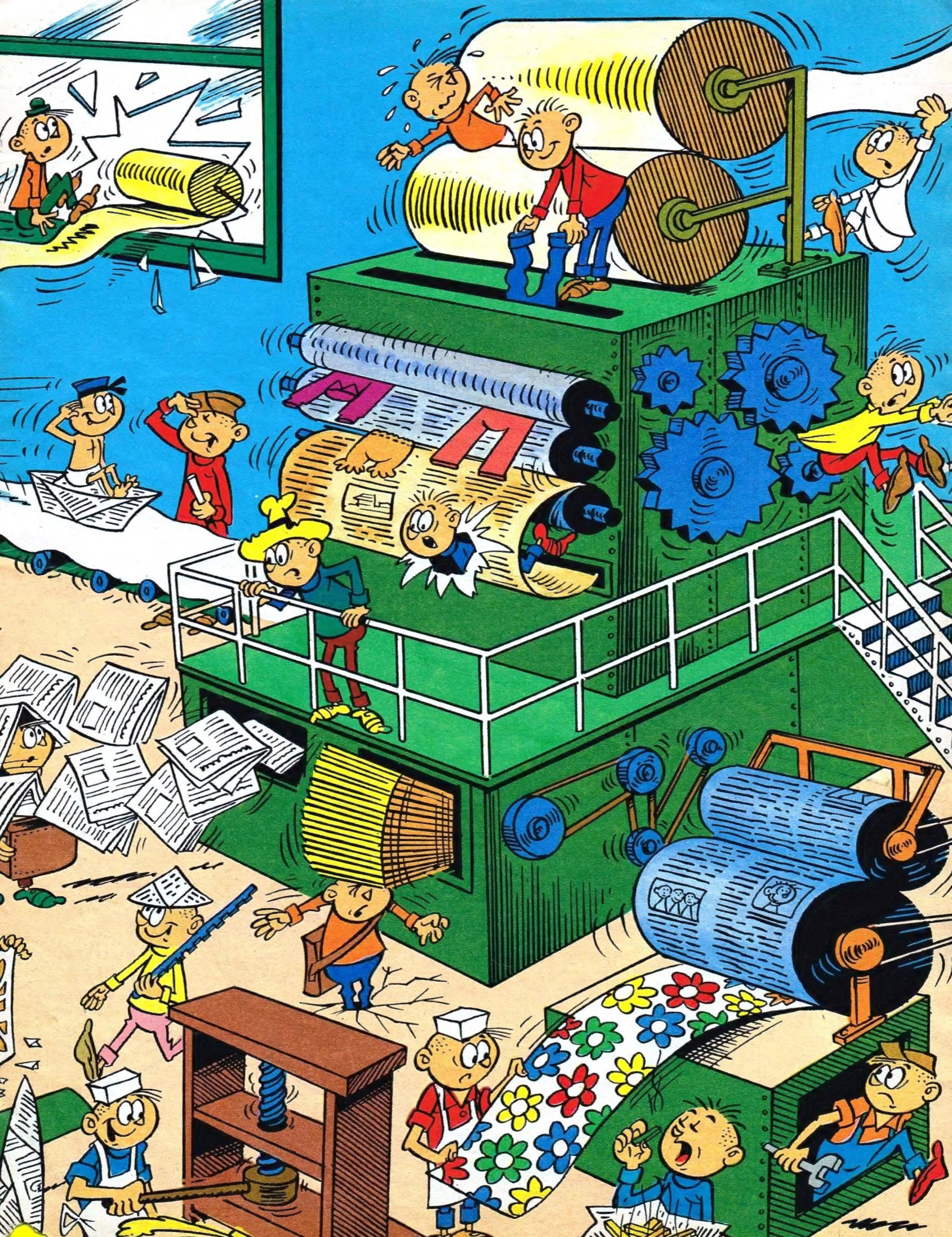

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

Vandaag is het voor de Bollebaasjes een heel speciale dag. Ze zijn uitgenodigd in de drukkerij. Daar drukken ze kranten, mooie tekeningen en... Bobo! Ja hoor. Ieder avontuur dat je in Bobo leest komt uit dat grote apparaat, dat met die rollen. Dat noemen we een pers en... kijk maar eens naar die Bollebaasjes? Die denken dat ze daar ook hun broek en hemd in kunnen persen! Die meneer daar aan de telefoon, die luistert de

hele dag naar de avonturen van Bobo. En natuurlijk praat hij ook met jullie als je opbelt om hem over Bobo te vertellen. Hij heeft 't druk, hoor! Natuurlijk kan je nog een heleboel meer dingen doen in een drukkerij. Kijk maar eens naar de Bollebaas matrozen. Die hebben allemaal bootjes van kranten gevouwen! Leuk hé. En ook het paard en het vliegtuig zijn er weer. Zie jij nog meer leuke dingen?

Zeep bellen

Lang geleden leefde er eens een koning die Ratjetoe heette. Die koning waste zich nooit omdat hij als prins eens zeep in zijn ogen had gekregen. En dat prikte koninklijk! Maar... omdat hij koning was, gebod hij ook zijn onderdanen nooit meer zeep te gebruiken. En iedereen deed dat dus, op eentje na... en dat was vrouwtje Helderschoon. Luister maar naar dit verhaal...?

Als iedereen sliep, sloop vrouwtje Helderschoon stiekem naar de beek en waste en sopte dat het een lieve lust was. Maar op een nacht... verrekte zij aan die beek, haar rug. Haar buurvrouw kwam eens kijken en vroeg: „Ben je soms ziek?” Vrouwtje Helderschoon knikte. En toen vertelde ze hoe het gekomen was want haar buurvrouw durfde ze wel te vertellen dat ze iedere nacht erop uit ging om te wassen. Maar alles liep anders.

„WASSEN!?” riep de buurvrouw verbaasd uit. „Lieve mens, je hebt vast koorts om zulke onzin te vertellen!”

„Nee, nee!” riep vrouwtje Helderschoon. „Je weet dat ik niet van stof en viezigheid houd en daarom... daarom...” En hoe verwonderd de buurvrouw ook was, tegen een huilend vrouwtje Helderschoon kon ze alleen maar vriendelijk zijn!

Toen dacht ze even heel goed na en ineens had ze een plan. „Weet je wat, vrouwtje Helderschoon!” zei ze. „Hoe wel wassen verboden is, kan ik vannacht naar de beek gaan! Tenslotte ben je mijn aardigste buurvrouw en daar moet je wat voor over hebben!” Het gezicht van vrouwtje Helderschoon klaarde helemaal weer op en ook had ze ineens wat minder pijn in haar rug!

Diezelfde nacht nog sloop de buurvrouw naar de beek en begon te spoelen. Niet goed, want ze had het nog maar weinig gedaan. Maar even later kreeg ze er echt plezier in en zong er zachtjes bij. Maar ineens... viel de teil met zeepsop in de beek. Oei! Wat schrok ze daarvan. En de volgende dag stroomde er allemaal schuim in de beekjes en grachten. En dat vond koning Ratjetoe natuurlijk verschrikkelijk en hij liep dan ook de hele dag met zijn handen voor zijn ogen om er maar geen zeep in te krijgen.

Hij vertelde het verhaal aan zijn dienaren en... die stapten natuurlijk direkt naar vrouwtje Helderschoon. Want met zo'n naam kan dat niet missen.

Die snapte natuurlijk gelijk alles maar omdat haar buurvrouw zo haar best gedaan had, nam ze de schuld van al dat schuim op zich. „Mee, naar het paleis!” riep de bediende en vrouwtje Helderschoon ging mee.

Koning Ratjetoe zat op een stoffige troon en hij verspreidde zo'n vieze geur dat vrouwtje Helderschoon haar neus ophaalde. „Beste vrouwtje Helderschoon!” zei de koning boos. „Door uw zeepbellen is alles zo schoon geworden dat ik bijna zou zeggen dat iedereen zich maar weer moest gaan wassen! Maar... daar ik koning ben en mijn onderdanen een goed voorbeeld moet geven zie ik daarvan af!”

„Dus geen straf?” vroeg vrouwtje Helderschoon bang.

„Op een voorwaarde!” zei koning Ratjetoe. „Als u een stukje zeep kunt maken dat NIET in mijn ogen prikt!” Dan hef ik de wet tegen wassen op... bij koninklijk besluit natuurlijk!”

En koning Ratjetoe gaf zichzelf trots een klap op zijn borst waar toen een grote stofwolk vandaan kwam. Iedereen kreeg toen een verschrikkelijke hoestbui. Vlug liep vrouwtje Helderschoon naar huis toe en gaf toen een groot stuk „PRIKLOOS ZEEP” aan de koning.

En de koning waste zich lekker. „Tierelier, tierelier... wassen is echt best wel fijn!” zong hij. En na een tijdje was koning Ratjetoe even schoon als vrouwtje Helderschoon. Toen begaf hij zich naar 't balkon om zijn onderdanen toe te spreken! „Vanaf vandaag mag iedereen zich weer wassen met... eh... koninklijke goedkeuring!” riep hij. En vrouwtje Helderschoon deelde stukjes „PRIKLOOS ZEEP” uit. En weet je hoe sindsdien Koning Ratjetoe's land heet? Nou, Schoonland, natuurlijk.

... en Bobo past op je spaarcentjes!

Pingggg, daar gaat weer een muntje in die leuke Bobo-spaarpot. Zo wordt sparen gewoon een feest. En je centjes zitten maar wát veilig in zo'n stevige spaarpot die natuurlijk ook op slot kan. Pinggg...

Bobo-Kado

voor het opgeven van een nieuw abonneetje

Zo is het, die leuke Bobo-spaarpot komt vliegensvlug bij je thuis als je nú een nieuw abonneetje opgeeft. Vraag eens een klasgenootje, of een kleuter uit de buurt en vul dan snel de Kado-bon in.

Bobo-74-03 D

Bobo-Kado-Bon

Bon invullen of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop sturen naar Bobo 45, Postbus 400, Amsterdam. Voor België: Bobo, Jan Blockstraat 7, 2000 Antwerpen.

Deze kleuter wordt Bobo-abonnee:

Naam:

Adres:

Plaats:

Prov.:

Geboortjaar: jongen/meisje

Handtekening ouder:

(hier eigen naam en adres invullen)

Naam:

Adres:

Plaats:

Prov.:

Bobo stuurt mij per post een Bobo-spaarpot

Stuur het blad (aangeven wat gewenst wordt)
☐ per bladenman, de betaling wordt met hem geregeld.
☐ per post, betaling per kwartaal (13 nrs.) d.m.v. de toegezonden acceptgirokaart.

Bobo abonneeprijs 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 nrs.) Prijs voor België: 11 F
 Deze aanbieding geldt tot 18 januari 1975.

* * * * *

simmie het olifantje met de lange slurf

1. Simmie en Rongrong lopen heel hard om nog op tijd bij de ballonvaartwedstrijd te zijn. Maar net als ze over de laatste heuvels hollen ziet Rongrong de ballon: „Pff... te laat!” roept hij. „Kijk maar, daar zweven de ballonnen al in de lucht!”

3. En Simmie vraagt aan de ballonnenman of hij al zijn ballonnen mag hebben. En even later gooit Simmie zijn lange slurf over die ballonnen. „Klim maar op mijn buik, Rongrong!” zegt hij en... zweven ze samen de lucht in. Ze liggen nog voorop ook!

2. Maar Simmie is Simmie niet als hij geen plannetje heeft: „Nou kunnen we niet meer meedoen!” zegt hij verdrietig. Maar natuurlijk heeft hij allang de ballonnenman gezien. „Kom maar mee!” zegt hij tegen Rongrong. „Ballonzweven doen we toch...”

Kijk nou eens...

Naar die grote poezen.
Poema's noemen ze die ook wel.
En wat zien ze daar beneden?
Wammes Egel, wat loopt die snel!

Want voor alle grote dieren
is Wammes wel een beetje bang.
En de poema's moeten lachen.
„Wammes Egel ga je gang!”

GA JIE MIEE NAAR

1. Wie sluipt daar zo stilletjes door de gangen van het Sprookjespaleis? Is dat Pukkie niet? Jawel, dat is Pukkie. Hij snuffelt met zijn neusje om zich heen, en hij mompelt: „Hmmm... wat ruikt het hier lekker! Waar komen al die lekkere geurtjes toch vandaan? Dat moet ik eens even gauw gaan onderzoeken, hoor!”

2. Ja, hij heeft het gevonden! Daar, in een klein kamertje helemaal achter in de gang, staat een hele grote pot. En in die pot zit... gelei! De gelei is pas gemaakt, en daarom ruikt het nog zo lekker. „Tjonge...” zegt Pukkie tegen zichzelf. „Daar zou ik best een beetje van willen proeven, zeg!”

3. Daar hangt hij al over de rand heen en neemt een likje. Maar oh! Wat gebeurt er nu? Pukkie buigt zich veel te diep voorover en... hij plonst er middenin! „Help!” roept Pukkie verschrikt.

4. Zo vlug als hij maar kan, klautert hij er weer uit. O, o, o, die Pukkie! Hij zit helemaal onder de dikke gelei! Van onder tot boven, en het druipt aan alle kanten van hem af. Wat moet hij doen?

5. „Als iemand mij nu ziet, weet iedereen, dat ik gesnoept heb!” denkt Pukkie. Op eens ziet hij het toverstokje van Wanda liggen. „Ha, die moet ik hebben!” denkt Pukkie meteen, en hij pakt het stokje.

SPROOKKJESLAND?

6. Pukkie let altijd goed op, als Wanda aan het toveren is... en daarom denkt hij, dat hij het nu ook kan! „Ik wil weer roze zijn!” tovert Pukkie. En dan... is hij helemaal roze! Dat hoort niet!

7. Hij probeert het nog een keer-tje. Maar wéér gaat het fout. Kijk maar, hij is nu groen met gele stip-peltjes! Pukkie wordt nu toch wel een beetje zenuwachtig. Het *moet* gaan!

8. Hij probeert het wéér. Maar o, o, hij kan er niks van, hoor. Kijk maar eens op het plaatje: dat is toch een hele rare, Pukkie? Pukkie wordt steeds verdrietiger en banger.

9. En eindelijk houdt hij het niet meer uit. Hij rent de gang op, en hij roept bang: „Wanda! Wanda!” Gelukkig is Wanda net in de buurt: ze is haar toverstokje aan het zoeken! Pukkie hoeft niets meer uit te leggen: Wanda snapt meteen wat er aan de hand is. „Hallo, malle Pukkie!” lacht ze. „Wil jij weer gewoon zijn?”

10. Pukkie knikt. Nu, voor Wanda is het een koud kunstje om Pukkie weer gewoon te toveren, en even later staat Pukkie er weer in zijn eigen kleren. Maar dan zegt Wanda, toch wel een beetje boos: „En hoe zit dat nu met de gele, Pukkie?” Maar Pukkie zegt: „Daar hoef ik voorlopig helemaal niks meer van...”

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag**, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven**, Stratumseind 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede**, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen**, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden**, Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond**, Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam**, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. **Utrecht**, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle**, Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Kantooruren van 8.30 uur tot 17.00 uur van maandag t/m vrijdag. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnements BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen**. Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnements (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties**. Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel.

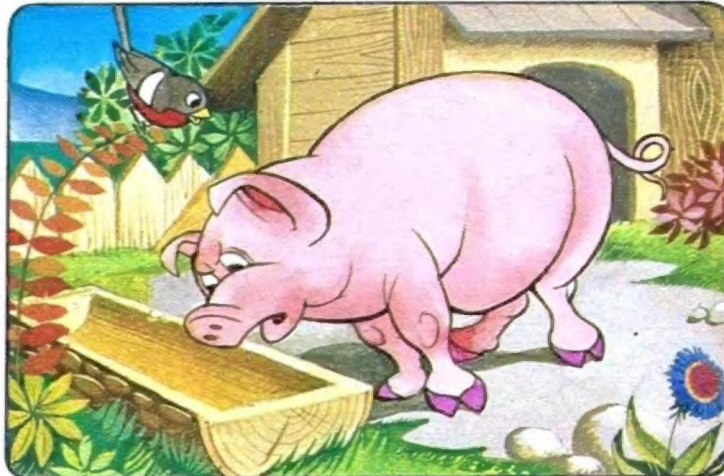
Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 7,50. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 7,50 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 8,50) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO”.

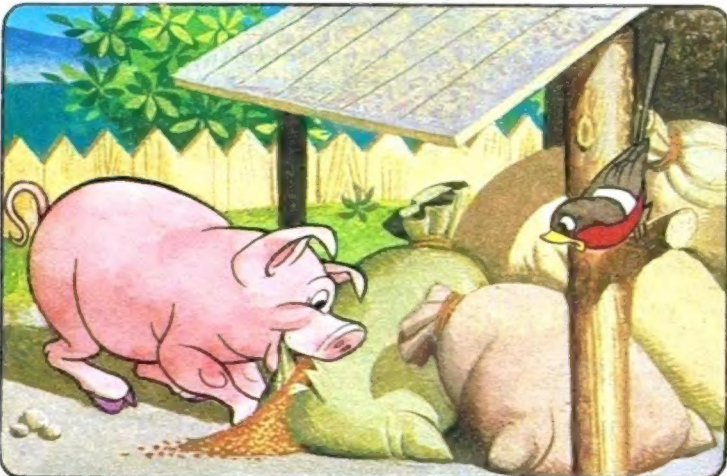
Jimmie de cowboy

1. Jimmie houdt vandaag grote schoonmaak. Met zijn bezem veegt hij alle rommel op een grote hoop. „Huhu, wat zal Jimmie van plan zijn!” denkt Snuffel. „Misschien komt er bezoek. De slager!” Maar Jimmie zegt lekker niets!

2. Maar omdat Jimmie zo hard aan het werk is, vergeet hij Knorrepot's eetbak te vullen. Oei, wat kijkt ons varkentje boos. „Hmmm, in plaats van mij extra te verwennen, vergeet hij mij!” zegt hij. „Moet ik zelf eten gaan zoeken!”

3. En dan sluipt Knorrepot naar de schuur. In die schuur staan altijd zakken vol eten en varkentjes lusten alles. Een van de zakken is opengescheurd en Knorrepot smikkelt de inhoud lekker op. Kijk maar eens hoe verlekkerd hij kijkt!

4. Maar... lang duurt Knorrepot's eetpret niet. Plotseling hoort hij Jimmie aankomen lopen. „Wat doe je nou?” roept die. De wind blaast al het graan mijn erf op! En Knorrepot kijkt natuurlijk zo onschuldig mogelijk!

5. Vlug haalt Jimmie een naald en stevig draad thuis en dan gaat hij het gat in de zak dichtnaaien. „Als je eten wilt hebben dan moet je naar MIJ toekomen!” zei hij tegen Knorrepot maar... die is ineens verdwenen!

6. Want wat doet die slimme Knorrepot. Die heeft nog lang niet genoeg gegeten. Maar als hij het weggewaaide graan ziet, kan hij bijna niet meer wachten. „Mmm ik volg gewoon dat graanspoor!” denkt hij. „Da's genoeg voor mijn maag!”